

Nieuwsbrief 2020, 3e kwartaal; nummer 11

Beste vrienden, Mir Wam,

Lockdown, een woord wat de laatste maanden in onze oren geklonken heeft. Volgens Wikipedia betekent het letterlijk afgrenzing of vergrendeling. Het wil zoveel zeggen dat het een noodprotocol is dat meestal beoogt te voorkomen dat mensen of informatie een gebied verlaten.

We hebben dat in Nederland in meer of mindere mate aan de lijve ondervonden. U mocht een gebied, in dit geval het land niet verlaten of u zat helemaal aan huis gekluisterd. Ook Stichting Mir Wam mocht het land niet verlaten met hulpgoederen voor onze verre naasten. Gelukkig mocht dit deze maand toch weer gebeuren en zo is het mogelijk dat het verslag van de reis in deze nieuwsbrief staat.

Lockdown ... ik lees in dit zelfde verslag dat informatie het 'gebied van de kerk' wel verlaat. De informatie van het Evangelie aan onkerkelijke kinderen.

Het komt zomaar naar u toe, voor mij als beschamende les ... heb ik bij de lockdown ook het Evangelie binnen mijn 'kerkelijk gebied' gehouden?

Voor de lockdown was er nog een weduweconferentie, u leest het hieronder

16 februari is in Dnjepropetrovsk de jaarlijkse weduwen conferentie gehouden. Er waren iets meer dan 100 weduwen naar de samenkomst gekomen. Jammer dat er wegens omstandigheden niemand uit Nederland bij kon zijn. Via diaken Mischja Woloshin zijn er toch voedsel pakketten gemaakt die ieder aan het einde van de samenkomst heeft mee genomen. Ze willen Stichting Mir Wam hier hartelijk voor bedanken. Ze hebben een gezegende samenkomst mogen ontvangen waarin de onderlinge liefde ervaren mocht worden. De weduwen verwonderen zich erover dat er mensen zo

ver van hen vandaan ondanks de moeilijke tijden toch aan hen denken. Ze zeggen dan : Слава Бору wat betekend Dankt en Looft den Heere.

Met dank aan ...

Stichting Mir Wam wil de sponsoren hartelijk bedanken voor het gebruik van diverse vervoersmiddelen voor o.a. dozen, kleding etc. in de achterliggende periode!

Dimitri Zigankov aan het woord

O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Rom. 11:33

Zijn wijsheid is echt onpeilbaar en Zijn wegen onnaspeurlijk.

Mij is gevraagd door Stichting Mir Wam een korte levensschets te geven.

Als ik terugkijk in het verleden, ben ik over de jaren die we nu geleefd hebben verbaasd en verheugd over de wegen van de Heere. Zou graag de psalmist na willen zeggen: *De kennis is mij te wonderbaar, zij is hoog, ik kan er niet bij* Psalm 139 : 6

Mijn vrouw en ik zijn in 1995 tot het geloof in God gekomen. Wij woonden toen in het dorpje Khartsyzk in de regio Donetsk.

Er waren al twee kinderen geboren, een meisje en een jongen. Ik was 26 jaar en mijn vrouw 25 jaar. We zagen onszelf als Orthodoxe gelovigen en leefden net als vele anderen zonder God te kennen. In onze familie waren er geen gelovigen (Baptisten), wisten we niets van God, lazen niet in de Bijbel en we bezochten geen samenkomsten.

Op een dag werden we door onze burens uitgenodigd om naar hun samenkomst te komen. Zij waren Baptisten.

Wij besloten uit nieuwsgierigheid de dienst bij te wonen. In deze dienst raakte de Heere onze harten. Wij werden bedroefd over onze zonden. Na deze dienst hebben we geen dienst meer gemist. Wij bekeerden ons en werden enkele maanden later gedoopt. Mijn vrouw en ik hadden een oprecht verlangen om in alles God te vertrouwen en Hem te dienen. Nadat we geloofden gaf God ons nog 13 kinderen.

Familie Zigankov met 2 aangetrouwde en 1 klein kind

In 2000 verhuisden we naar Horlivka ook regio Donetsk waar ik in 2010 tot diaken ben ingewijd.

Het gebeurde op een dag dat een man onze dienst bezocht en mij zwijgend een briefje overhandigde. Hij was volledig doof en op het briefje stond de vraag: Wilt u ongelovige doven ook over Christus vertellen. Ik heb hem toen bij mij thuis uitgenodigd. Hiermee begon mijn bekendheid met de wereld van de gehoorlozen. Ben toen begonnen om gebarentaal te leren. Later hebben we begrepen dat dove mensen de betekenis van onze boeken zeer slecht verstaan en de Bijbel nog minder begrijpen. Hun Moedertaal is Gebarentaal. Enige vrienden en ik hadden de wens om doven, in het bijzonder de kinderen, in gebarentaal van de liefde van Christus en van Zijn redding te vertellen. De oproep tot bekering moet toch aan alle mensen verkondigd worden. Zo begonnen we een studio voor de opname van Christelijk materiaal in gebarentaal.

We hadden geen kennis, We hadden geen uitrusting en geen kamer, maar we hadden de wens, deze mensen te helpen en om De Heere te verheerlijken. Met broederlijke hulp en zegen kochten we een goedkope video camera en begonnen te filmen. De vertaler stond zonder extra verlichting in een helder gedeelte. Zonder voorafgaande voorbereiding vertaalde hij een preek of een verhaal van een bandrecorder.

Wij waren blij dat we iets konden zeggen tegen onze dove medemensen. En toen kwam de oorlog. Onze kinderen moesten ervaren hoe mortiergranaten explodeerden, hoe raketagelwerpers schieten en hoe vliegtuigen hun dodelijke lading lieten vallen. Toen het zeer gevaarlijk werd deze kanonnade te verdragen werd in onze gemeente besloten, dat families met kinderen de gevechtszone tijdelijk moesten verlaten. Helaas is de oorlog in onze regio nu na zes jaar nog steeds niet beëindigd.

Een kapot geschoten ziekenhuis.

Mijn familie en enige andere families uit Horlivka, Donetsk en Lugansk kwamen in een vluchtelingenkamp terecht in de buurt van Melitopol. Onze geloofsbroeders hadden dit liefdevol ingericht. Elke dag wachten wij op het einde van de oorlog om terug te kunnen keren naar ons eigen huis. In dit kamp hebben we duidelijk Gods liefde en de liefde van onze gelovige broeders en zusters gezien. Uit verschillende landen zijn ze gekomen om ons te helpen en te ondersteunen. Drie maanden lang hadden wij verder niets nodig. Moge de Heere onze vrienden, voor deze zorg, rijkelijk belonen.

Foto uit het vluchtelingenkamp.

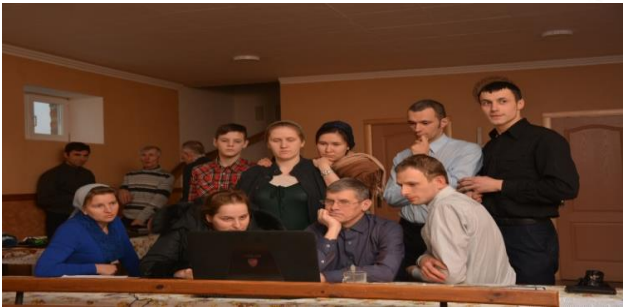
De winter naderde en de gevechten in onze stad hielden niet op. Veel mensen verborgen zich voor de beschietingen in de kelders. We konden nog steeds niet naar huis terug keren en moesten op zoek naar een winter verblijf. De Heere zag onze nood. Vrienden van ons gezin maakten een klein appartement met drie kamers klaar in het gebedshuis van Dneprodzerzhinsk. We leefden daar, papa, mama en onze 15 kinderen. We sliepen op drie hoge stapelbedden. Ondanks alle ongemakken werd dit door de liefde van broeders en zusters verzacht. We hebben daar twee jaar geleefd.

We hebben daar ook de arbeid voor onze studio weer ter hand genomen. In samenwerking met lokale broeders bereikten we een hogere opnamekwaliteit. Nu hadden we in elk geval goede zelfgemaakte studio lampen en zijn begonnen met goede computerprogramma's te werken. Hierdoor bereikten we een beter opname.

De oorlog hield niet op en wij als familie zochten een huis om blijvend in te gaan wonen om zo weer een gezond gezinsleven te kunnen leiden. Wij vonden een groot maar niet erg luxe gebouw in de Regio Soemy, in het dorp Krasnopillya. Dit dorp ligt 200 km ten noorden van Charkov in het noordoosten van de Oekraïne. Vroeger was hier een bedrijf, later een winkel en daarna stond het tien jaar leeg. Met broederlijke hulp hebben we dit kunnen kopen. We hadden nu een huis, of beter gezegd een gebouw dat grote reparaties nodig had maar het was iets van ons.

In de kelder van het gebedshuis in Soemy hebben we het werk voor de doven en slechthorenden voortgezet. We baden de Heere om hulp bij het kopen van een vaste plaats voor dit werk. En de Heere hoorde onze gebeden. In het dorp Krasnopillya hebben we een oud huis gekocht. Met Gods hulp repareren we het en hopen nieuwe studio apparatuur te kopen.

Vanwege het Covid-19 virus zijn er mannen die zonder werk zijn gekomen en nu willen helpen bij het renoveren.

In de kelder van onze huidige kerk.

Het aangekochte huis

We willen alle broeders en zusters hartelijk bedanken die in onze persoonlijke noden maar zeker in de noden en behoeften van onze dove en slechthorende broeders en zusters ons willen helpen.

God zegene jullie allemaal!

Dimitri Zigankov

Het weten waard

Verslag visitatie bezoeken projecten Oekraïne Juli 2020

Samen met Jacob Steinle van Mission Friedensstimme Duitsland mocht ik van dinsdag 7 t/m dinsdag 14 juli een reis maken naar de Oekraïne.

Vanwege het Covid-19 virus waren we hier en daar wel aan strenge regels gebonden. In openbare ruimtes zoals in een winkel of tankstation liep iedereen met een mondkapje op.

Over het algemeen heeft het leven in Oekraïne zijn doorgang. Vele kilometers wegen, die erg slecht zijn, worden nieuw aangebracht wat het reizen wel wat makkelijker maakt. Ook in de dorpen werd er aan de weg gewerkt. Voetpaden worden er aangebracht langs de wegen wat het voor de mensen heel wat veiliger maakt. Zeker ook voor de oude mensen die moeilijk ter been zijn.

Yas'ky

Onze eerste bestemming was Yas'ky. Dit dorp ligt geheel in het zuiden vlak bij Odessa en dicht tegen de grens met Moldavië. In Yas'ky was bij de voorganger van de niet geregistreerde baptisten gemeente op zaterdag 4 juli het gehele huis in vlammen opgegaan.

De oorzaak hiervan was waarschijnlijk kortsluiting in de elektriciteitsdraden. Vanuit de Duitse gemeenten was er veel ondersteuning voor deze familie gekomen. De berichtgeving vanuit de broederraad luidt als volgt: Op de avond van zaterdag 04-07-2020 is het huis van Broeder Michail Vyacheslavovich Alekseev geheel afgebrand. M.V Alekseev is verantwoordelijk voor de afdeling onderwijs van de kinderen in de broederschap van de MSC Evangelie Christen Baptisten. Michail en Tatyana Alekseev hebben elf kinderen. Door de genade van onze grote God raakte niemand van de

familie gewond, alleen het huis. We danken de HEERE dat iedereen leeft en dat ieder in het leven is gered door Zijn wil.

Zes dagen na deze gebeurtenis waren we daar ter plaatse. Tot onze grote verwondering waren er zeker 40 tot 50 mannen bezig om het huis weer nieuw op te bouwen. Aan een diaken die hier de gang van zaken mede coördineerde vroegen we hoe dit zo mogelijk was. Zijn antwoord was letterlijk : “Wij hebben deze familie zo lief dat we dit graag voor hen doen. Altijd staan Michail en Tatyana klaar voor de gemeente. Nu mogen wij dit voor hen doen”.

Op gezette tijden komen de jonge vrouwen uit de gemeente met eten en drinken. Met + 33 graden is dat zeker nodig. Je ziet dan letterlijk voor je: In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten. Mooi is het om te zien hoe 40 hoeden of petten (vanwege de felle zon) tijdens het gebed, van de hoofden afgaan en na een luid “Amen” weer opgezet worden. Ondanks dat we weten dat er een groot cultuur verschil is kunnen wij als westerlingen hier veel van leren.

We mochten zowel materiële als financiële hulp hier achterlaten waar de familie verwonderd en dankbaar voor is.

Een oude weduwe uit Nederland had een kleed gehaakt waar deze familie erg blij en ontroerd van waren.

Krasnopillya

Onze volgende bezoek was bij de gemeente van Krasnopillya. Dit dorp ligt vlak bij Soemy in het noord oosten van de Oekraïne tegen de Russische grens aan. Hier wordt hard aan een studio gewerkt voor doven en slechthorenden. In de rubriek : “Aan het woord” kunt u hier meer van lezen.

Op zondagmorgen gaan we met voorganger Dimitri naar de samenkomst die plaats vindt in het bos. Elk jaar worden hier zomer kampen georganiseerd voor kinderen en ouderen. De laatste 3 dagen was

er een kamp geweest voor echtparen. Op deze wijze komen zij met elkaar in contact en kunnen zij ook de dagelijkse zorgen en moeilijkheden die er vele zijn met elkaar delen. Ondanks de grote liefde en ijver die er is onder de gemeente leden komen zij er ook achter dat Krasnopillya buiten het paradijs ligt. We ontmoeten hier ook Leonid Pavelowitch. Zijn vrouw is drie jaar geleden gestorven en zijn dochter is ernstig ziek. Groot is het dat ondanks alle zorgen en eenzaamheid deze man blijmoedig mag getuigen van de liefde van Christus. In een persoonlijk gesprek vertelt hij ons dat het water bij hem thuis erg ongezond is. We beloven hem op zoek te gaan naar een waterfilter. Als u dit leest en u hebt een idee mag u zeker reageren. Na de dienst is er een overheerlijke maaltijd klaargemaakt voor de gasten.

Merefa

Het laatste bezoek wat we op maandag afleggen is aan de gemeente in Merefa 40 km onder Charkov. Hier wordt van maandag tot donderdag een kamp gehouden voor ongelovige wezen. Heel mooi is het om te zien hoe deze kinderen in aanraking worden gebracht met de Bijbel. Vier thema's worden er dan behandeld.

1. Schepping van de Hemel en de Aarde
2. De Zondeval in het Paradijs
3. De geboorte van Christus
4. Het lijden, sterven en opstanding van Christus uit de doden, Zijn Hemelvaart en Zijn wederkomst

De economische omstandigheden in de Oekraïne zijn er niet beter op geworden met de komst van het Covid-19 virus. Vele mannen hebben geen inkomsten omdat het werk is stilgelegd. Voorzieningen voor werkeloosheid zijn er niet. Ziektekosten verzekeringen zoals wij die kennen zijn er ook niet. Jaloers makend is het dan als je het vertrouwen mag bemerken wat zij hebben in de voorzienigheid van Hem die alles regeert.

Ook wij mochten Gods bewarende en sparende Hand ervaren op onze reis. We bidden en hopen dat de HEERE de verleende hulp verder wil zegenen. Ik wil dan ook graag dit verslag eindigen met 2 Korinthe 9 : 12 *Want de bediening van dezen dienst vervult niet alleen het gebrek der heiligen, maar is ook overvloedig door vele dankzeggingen tot God; zo dan: Wie roemt, roeme in den HEERE.* 2 Korinthe 10 : 17.

Reisverslag gemaakt door: Jan Huige

Colofon

Stichting Mir Wam met afdelingen in : Schouwen-Duiveland, Ermelo en Terneuzen

Contactgegevens: Erling Steenstraat 9; 4306 AL Nieuwerkerk; T.: 0111 - 64 20 07;

E-mail: info@mirwam.nl; Website: www.mirwam.nl.

Bankgegevens: Regiobank rekening: NL64 RBRB0 851 583 415. Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

U kunt zich aanmelden voor onze nieuwsbrief door een mail te sturen naar info@mirwam.nl. De door u ingevulde persoonsgegevens (emailadres en de eventueel andere verstrekte informatie) worden door Stichting Mir Wam uitsluitend gebruikt om u onze nieuwsbrieven toe te sturen. Deze gegevens worden niet aan derden verstrekt.

U kunt zich te allen tijde afmelden voor deze nieuwsbrieven door een email te sturen naar info@mirwam.nl. U zult dan geen nieuwsbrieven meer ontvangen.

Voor alle genoemde data geldt: DV, Zo de Heere wil en wij leven zullen

Kapot wegdek wordt hersteld

Aangebrachte voetpaden